

A képviselőház ülése.

— Saját tudósítónktól. —

A képviselőház keddi ülésén a régi recept szerint folyt az obstrukció. Az ellenzék, miután ugylátszik arra való emberekkel, akik komoly és tartalmas vitát kezdjenek, nem rendelkezik, névszerinti szavazásokat kért. Erre maga szolgáltatva és kereste az alkalmat és mindjárt az ülés elején három képviselő kért szabadságot. Persze, nyomban jött a husz aláírással ellátott iv is és a baloldal nevetett dicső munkájában, amely nagyon alkalmas arra, hogy a magyar parlamenti élet komolyságát emelje.

Az ülést tíz órakor nyitotta meg Berzeviczy Albert. A jegyzőkönyv hitelesítése után, amely egyuttal simán ment, minden nagyobb emóció nélkül, az elnök jelentette, hogy Benedek János, Papp Zoltán és Jeszenszky Ferenc 16, 12, illetve 18 napi szabadságot kértek.

Mády-Kovács János kéri, hogy a kérések fölött külön szavazzanak. Elnök jelenti, hogy husznál több képviselő Benedek János és Papp Zoltán kérése fölött névszerinti szavazást és annak holnapra halasztását kérte. Jeszenszky kérése fölött is névszerinti szavazást kértek, de azt nem javasolták elhalasztani.

Öt perc szünet után elnök a szavazást elrendeli. B. betűnél kezdtek a katalógus olvasást. Az eredmény az, hogy 116 szavazattal 7 ellenében Jeszenszkynek a szabadságot nem engedélyezték.

Áttértek az elnöki előterjesztésekre. Elnök bemutatta Budapest fölliratát a behívott póttartalékosok családtagjainak támogatása ügyében. A fölliratot a kérvényi bizottsághoz utasították.

A napirend megállapítása után következett a tegnapi mára halasztott szabadságkérések fölötti névszerinti szavazás. Először Bosnyák Géza kérése fölött szavaztak.

Szegediek az új táviratkézből.

— Saját tudósítónktól. —

A táviratforgalom könnyebb lebonyolítása végett — amint azt ma reggeli számunkban megírtuk — a táviró-igazgatóság elhatározta, hogy a közeljövőben egy új rendszert léptet életbe. Az új rendszer nemcsak a távirat gyorsabb kézbesítését fogja előmozdítani, hanem hivatva lesz a soktáviratu vállalatok komplikált üzemét egyszerűsíteni.

Az új rendszer abban áll, hogy a soktáviratu vállalatok táviratait nem fogják kézbesíteni, hanem telefonon fogják a távirat tartalmát továbbítani. Sőt az új rendszer még azt is megengedi, hogy

a Budapestre címzett táviratoknál — föltéve, ha a címzett telefontal rendelkezik — minden közelebbi cím nélkül csupán a vezetőnév és a telefon szám legyen a távirat címe. Ezzel az újítással a kereskedők elérnék a gyors és egyszerű távirat lebonyolítást. Haszna nemcsak abban állna, hogy a címzés rövidebb és így a távirat egyszerűbb lenne, hanem abban is, hogy a kézbesítés oda-vissza legalább is felényi időt venne igénybe.

Munkatársunk megkérdezett néhány szegedi kereskedőt, hogy mi a véleménye az új rendszerről. Egyik szegedi, előkelő, nagyforgalmu kereskedelmi vállalat tulajdonosa a következőkben nyilatkozott:

— Részemről nagyon helyesnek és hasznosnak tartom az új távirat kézbesítési rendszert. Megfizethetetlen lesz, ha én ugyanabban az órában még választ is kaphatok a sürgönyömről, amelyben föladtam. A gyors és célszerű távirat lebonyolításnak ez lenne véleményem szerint az egyedüli elfogadható módja. Megszűnnének a távirat föladásnál azok a mizériák, amelyeket a távirat tömörülés okozott. Öt távirat már csak időrendben mehet, mert nincs annyi vonal, míg ha telefon is lebonyolítja a távirat kézbesítést, akkor ezek a bajok mind megszűnnek. Egyszerűbb lesz a kezelés, úgy a vállalatok részéről, mint a posta részéről.

— Azt hiszem minden kereskedőnek érdeke, hogy ebből az igazán zseniális és mindnyájunkra nézve hasznos újításból kivegye a részét. Sikra kell szállnunk, ha ilyen előnyös reformról van szó.

Ez még csak egy vélemény, de reméljük, hogy követni fogja még sok más hasonló, mert — azt hisszük — tényleg hasznos dologról van szó. Különbben is a táviró-igazgatóság a nagyobb előfizetőket véleményadásra fogja fölhívni az új rendszer dolgában.

Azt hisszük, a vélemények némi kis eltéréssel egyezni fognak. Az üdvös reform érdekében szívesen adunk helyet a szegedi kereskedők véleményének.

Botrányos közbiztonság.

— Saját tudósítónktól. —

A szegedi közbiztonsággal való elégedetlenségünknek már több esetben kifejezést adtunk. Különösen a legutóbbi idők győztek meg bennünket arról a sajnálatos valóságról, hogy a rendőrség vezetősége nem áll hivatásának azou a magaslatán, ami megnyugtató lehetne. Hiányzik a fegyelem és még sok minden, ez az oka annak, hogy a közönség és a sajtó legéberebb ellenőrzése ellenére is nap-nap után megismétlődnek a szabálytalanságok, föllötődnek újabb botrányok.

Hogy a rendőr éjjeli szolgálat idején szám nélkül jelenik meg, azon annyival kevésbé csodálkozunk már, mert hiszen legyünk boldogok, ha egyáltalán megjelenik. Csak hogy eljött, csak hogy itt van: számmal vagy szám nélkül, józanul vagy spicesen. Édes istenem, nem mindennapi gyö-

nyörőség, ha az ember egy épkézláb rendőrt láthat.

Vagy háromnegyed órai várakozás után ez a gyönyörőség érte azt a néhány embert is a Belvárosi kávéház előtt, akik az éjjel arra ijedtek föl, hogy a Klauzál-tér és a Kárász-utca betorkolásánál egy vasutas formájú ember rendőrt hivozatóan füttyült, hogy megláthattak egy rendőrt. Egy rendőrt kérem, egy rendőrt az istenért. Egyet szám nélkül és egyet — ó gyönyörök fehér hollója — számmal.

Csekélyke dolog történt. Együtt ballagó két ember közül az egyik összetört valami vicágos vázát a Belvárosi terraszán. Géza, a kontinens legügyesebb és legéberebb pinceére nyomban észre vette a kárt okozást, a két ember után ment és követelte rajtuk a váza árát. A két ember közül egyik sem akarta kibábelni a pénzt, mert hát — mint mondták — ők nem törték össze az átkos vázát.

A pör eldöntésére rendőrt kerestek volna, de rendőr a város legközepén hosszú időn át még akkor se lett volna kapható, ha valaki, nemis tulbátor fickó, a Kossuth-szobrot akarta volna ellopni.

Tanuság. 1. Az ember élete és vagyona a Klauzál-téren sincs biztonságban. 2. Bizonyára találnak valami okot, amivel indokolni akarják, hogy miért nincs a Klauzál-téren, a Klauzál-téren kérem, hosszú időn át rendőr. Tudjuk: a mozgó őrszem. Olyan nagy területen mozog ez az őrszem? 3. Az ilyen botrányokért sose szabad a rendőrt megbüntetni, aki csak koldus-áldozata egy áldatlan rendszernek. 4. Ujabb, a réginél gyökeresebb, hogy nagyon karakterisztikusak legyünk: rendezőbb rendet kell csinálnunk.

NAPI HIREK.

Délmagyarországi atlétikai verseny.

— Saját tudósítónktól. —

A Nagyikindai Athletikai Club augusztus 20-ikán délután három órakor a vásártéri sporttelepen délmagyarországi kerületi atlétikai versenyt rendez. A verseny a következő tizenhárom számból áll:

1. 100 yard-os síkfutás, 2. 220 yardos síkfutás (junior), 3. 1/4 angol mértföldes síkfutás, 4. 1/2 angol mértföldes síkfutás, 5. 1 angol mértföldes síkfutás (junior), 6. távolugrás (junior), 7. magasugrás, 8. diszkoszvetés (junior), 9. gerelyvetés középfogással (junior), 10. rudugrás (kerületi bajnoki), 11. súlydobás, 12. 1600 méteres: 200+200+400+800 stafétafutás, 13. súlyemelés, 30 kilós, 2 karral (junior).

A legtöbb versenyszám győztese egy évre birtokába veszi Nagyikinda város közönsége serlegét.

Győztes az az egyesület, melynek versenyekben első, második és harmadik helyre jutott versenyzői a legnagyobb helyezési pontszámot érték el.

A serleg végleges birtokba vétele három egymásutáni győzelemhez van kötve.

A tíz pont alatti bajnoki versenyszám győztese: „Délmagyarország bajnoka 1911” címet és a szövetség nagyezüst, a második kisezüst és a harmadik a szövetség bronzérmét nyeri.

Az összes többi számokban az első nagyezüst, a második kisezüst és a harmadik bronzérmét nyer.

Az éremdíjakon kívül külön tiszteletdíjakat is adnak. A versenyt a M. A. Sz. szabályai szerint rendezik. Nevezési díj: a bajnoki számban 4 korona, a stafétánál csapatonként 5 korona és a többi számokban 2 korona. Nevezési határidő: augusztus 8. Nevezéseket csak a M. A. Sz. által kibocsátott űrlapokon fogadjanak el. Tételeket és nevezéseket Kajtár Jenő a N. A. C. elnöke (rendőrkapitányság (címe kell küldeni).

— A gimnázium államsegélye. A vallás- és közoktatásügyi miniszter arról értesítette a várost, hogy a szegedi községi főgimnázium párhuzamos osztályai után 1911 január elsejétől kezdve évi nyolcezer korona föntartási államsegélyt engedélyezett. A miniszter ezuttal is, mint eddig, utasította az adóhivatalt, hogy ezt az összeget fizesse ki.

— Közigazgatási bejárás. A magyar királyi vasúti és hajózási főfelügyelőség értesítette a várost, hogy az Alföldi Gőzfürész- és Örlőmálmom részvénytársaság iparvágányának közigazgatási bejárása augusztus harmadikán lesz; a bejárás a közigazgatási bizottság részéről Thuróczy Mihály főügyész, Kruspér Pál műszaki főtanácsos, Obláth Lipót bizottsági tag, a város részéről Koczor János tanácsos, Szalay József főkapitányhelyettes és Tóth Mihály dr. tb. tanácsos vesznek részt.

— Szerencsétlenség a Petőfi Sándor-sugárton. Hembach József Feltámadás-utca 27. szám alatt lakó munkás 10 éves József nevű fia hétfőn este bort vitt haza közeli korcsmából. A kis fiu a Petőfi Sándor-sugárton bámulta a gyorsan száguldó villanyozókat és nem vette észre, hogy a boros üveggel neki megy a postaszekrénynek. Az üveg összetört és az üvegszilánkok átvágták a kis gyerek ütőerét. Sérülése súlyos, de nem életveszélyes.

— Bajban a pozsonyi német színészet. A magyarság szempontjából örvendetes hírt jelent pozsonyi tudósítónk. Arról van szó, hogy Blasel Pál, a pozsonyi német színház igazgatója lemondott és nem hajlandó többé Pozsonyban előadásokat rendezni, mert a „német színház létfeltételei rosszabodtak”. Mindenki ismeri a pozsonyi magyar színigazgatóknak a német színházzal folytatott keserves küzdelmét, amely eddig állandóan Blaselék javára dőlt el. Most Pozsonyban fordult a helyzet, örvendetes jelül annak, hogy egykori koronázóváros, dacára Bécs közelségének, rohamosan magyarosodik és ma már nem aranybánya a német színészet számára. Blasel Pál ime kénytelen beismerni, hogy alkonyodik és ha okul, nem is a magyarság előnyomulását, hanem a mozt, a cirkuszt sorolja fel, a sorok közül kisors az igazi, az eltított ok, amely könyveborítja a német muzsa hőmályos szemét.

— Őszinte orvos. A Belvárosi kávéházban a minap összejött egy